

Samling af Afgørelser

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGERS DOM
(enedommer)
17. december 2015

Sag F-134/14

T
mod
Europa-Kommissionen

»Personalesag — social sikring — erhvervssygdom — vedtægtens artikel 73 — ansøgning om anerkendelse af en sygdom som en erhvervssygdom — årsagsforbindelse — påstand om erstatning for det ikke-økonomiske tab, som den pågældende har lidt som følge af institutionens forsinkede anerkendelse af sygdommen som en erhvervssygdom — forpligtelse til at træffe afgørelse inden en rimelig frist — ikke-økonomisk skade«

Angående: Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF, som finder anvendelse på Euratomtraktaten i henhold til denne traktats artikel 106A, hvorunder T har nedlagt påstand om dels annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 8. august 2014, som stadfæster den afgørelse af 3. februar 2014, der alene gav delvist medhold i påstanden om erstatning for det ikke-økonomiske tab som følge af den manglende overholdelse af en rimelig frist i forbindelse med den sag om anerkendelse af sygdommen som en erhvervssygdom, der var anlagt i henhold til artikel 73 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), dels erstatning for den ikke-økonomiske skade, der er lidt.

Udfald: Europa-Kommissionen betaler T 5 000 EUR. I øvrigt frifindes Kommissionen. Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af T afholdte omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd — social sikring — forsikring mod ulykker og erhvervssygdomme — lægeudvalg — overholdelse af en rimelig frist — krænkelse heraf — administrationens ansvar — undtagelse (Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 41, stk. 1; tjenstemandsvedtægten, art. 73; ordningen vedrørende risikodækning for ulykker og erhvervssygdomme)

2. Tjenestemænd — institutionernes ansvar uden for kontraktforhold — betingelser — skade — årsagsforbindelse — ikke-økonomisk skade som følge af institutionens manglende overholdelse af en rimelig frist i forbindelse med sagen om anerkendelse af sygdommen som en erhvervssygdom — eksistensen af den nævnte skade eller af en årsagsforbindelse, der kan udledes af omstændighederne og arten af den fejl, som institutionen har begået (Art. 340 TEUF)

1. Forpligtelsen til at iagttage en rimelig frist i forbindelse med gennemførelsen af administrative procedurer udgør et generelt EU-retligt princip, hvis overholdelse Unionens retsinstanser sikrer, og er som en del af retten til god forvaltningsskik anført i artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

I denne henseende er den berørte institution ansvarlig for hurtigheden af det arbejde, som de af institutionen udpegede læger udfører, og for det lægeudvalgs arbejde, som skal drage de konklusioner, der er fastsat i den fælles ordning vedrørende risikodækning for ulykker og erhvervssygdomme for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

For så vidt som det imidlertid godtgøres, at en forsinkelse i lægeudvalgets arbejde kan tilskrives tjenestemanden eller den af ham udpegede læges forhalende eller endog obstruerende adfærd, er institutionen ikke ansvarlig for denne forsinkelse.

(jf. præmis 68-70)

Henvisning til:

Retten i Første Instans: dom af 11. april 2006, Angeletti mod Kommissionen, T-394/03, EU:T:2006:111, præmis 152, 154 og 162

Personaleretten: dom af 1. juli 2010, Füller-Tomlinson mod Parlamentet, F-97/08, EU:F:2010:73, præmis 167

2. For så vidt angår en ikke-økonomisk skade, der er lidt som følge af institutionens tilsidesættelse af princippet om en rimelig frist i forbindelse med sagen om anerkendelse af sygdommen som en erhvervssygdom, skal den berørte tjenestemand ikke godtgøre en sådan eller en årsagsforbindelse, idet dette kan udledes af omstændighederne og arten af den konstaterede fejl. Det er således ubestridt, at følelsen af uretfærdighed og de forulempelser, der for en person udspringer af den omstændighed, at vedkommende er nødt til at føre en klagesag og derefter et søgsmål for at få anerkendt sine rettigheder, udgør en skade, som kan udledes af den ene omstændighed, at administrationen har begået en fejl.

(jf. præmis 80 og 81)

Henvisning til:

Retten i Første Instans: dom af 11. april 2006, Angeletti mod Kommissionen, EU:T:2006:111, præmis 167